

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. २१२ ग-१

Title नीतिशास्त्रम्

Author

Extent ३६ पत्र Age सं. १८

Subject नीतिशास्त्र (धर्मशास्त्र)

नं. २२९ ग-२
 नरिभान्न
 २४ क मापि
 अतिमि
 स ४५४

नं. १११

892

96-92-52

2-9-23

२-१-४६
मयैति श्रीनीतिशास्त्रप्रारंभः
४९५ जादामोदरस्येदं प्रसक्तं

नी. शा. १. ॐ श्रीगणेशाय नमः नीतिशास्त्रं प्रवक्ष्यामि चाराणां
 १ खेततनुभाषितं फलविज्ञानमात्रेण वा द्विविकसत्ते
 त्वरां १ प्रथमेनार्जिता विद्या द्वितीयेनार्जितं धनं

तृतीयेनार्जितो धर्मः चतुर्थे किं करिष्यति २ प्रथ
 मेन विचारिण्यं द्वितीयेन प्रपुष्पोषरां तृतीयेन क्रयवि
 क्रं च चतुर्थे राजसेवनं ३ कृतेन प्रसिगता प्रारात्रेतायां
 मांसमेव च द्वापरे त्वकृमयं कृयात् कलौ मन्त्रादिवर्जते
 ४ कृते च लिप्यते देशे त्रेतायां ग्राममेव च द्वापरे लि
 प्यते गोत्रं कलौ कर्तुं च लिप्यते ५ उत्तमं पाहिलीक्षे
 त्ता राक्षसं च मध्यमं अधमं चिहिडीक्षे त्रं कासक्षेत्रं

धमाधमम् ६ उत्तमाः स्वगुरोः ख्याता मध्यमा
 च पित्रगुरोः अधमामानुलैः ख्याता स्वगुरो
 म्माधमाधमाः ७ उदके सर्वबीजानि सर्वदेवाकुता
 शर्तः कसत्रे सर्वसौख्यानि सर्वदानानि द्वाहुरोः
 ८ अग्निहोत्रं फलं वेदानीति शास्त्रफलान्तराः
 रतिपुत्रफलानां दीदत्तमुक्तफलं धनं ९ दानं हि
 ल्यंतपोतास्ति संज्ञोयात्र परं स्वरं तास्ति विद्यासमं
 दानं तास्ति धर्मोदयापरः १० सधर्मो यत्र ताधर्मः
 तस्वरं यत्र तास्वरं ज्ञानं च यत्र नो ज्ञानं सागतिर्यत्र
 तागतिः ११ आलक्ष्यस्ये च कुतो विद्या अविद्यस्य कु
 तो धनं अधत्स्य कुतो मित्रं मित्रस्य कुतो वलं १२

६

नी. प्रा. २

यस्मिन्नुक्तं भवेत्तास्तिहृत्तैव धनागमः यदि
 रुष्टोसिरुष्टोसिसरुष्टः किंकरिष्यामि १३ रुष्टं
 स्यवलराजावलस्यरुदितेवलं वलं सूरवस्यमौ
 नत्वनस्कारस्यान्तंवलं १४ जिताधनवत्तादारा
 वस्त्रशास्त्रसमाजिज्ञा जिज्ञासुभिर्विरिद्रंगोभिर
 भ्यागतो जिज्ञाः १५ वस्त्रंहीनमलंकारं घृतहीनं
 वमोन्नतं स्वरहीनं गंधर्वभावहीनं चमेयुनं १६
 कस्यदोषः कुलेनास्तिव्याधिनकोनपीडितः व्या
 सनकोननप्राप्तं वास्यसौरव्यंतिरेकं १७ अर्थात्
 रायांस्वजनोतबंधाकामात्तराणां भयंनलज्ज
 चिन्ताहाराणांनस्त्वं ननिद्राकुधाहाराणांनवत्तं

ननेजः १८ सर्वेधि धिनामशनप्रधानं सर्वपेपेय
 जलप्रधानं सर्वयुदेवेषु शिवप्रधानं सर्वयुगात्रेषु
 शिरःप्रधानं १९ ह्येधासमानास्तिशरीरवेदना
 चिन्तासमानास्तिशरीरशोषरां विद्यासमानास्ति
 शरीरभूषणादासासमाधेयस्तिशरीररक्षरां २०
 क्रमेणशैलः सलिलेनभिन्ननेक्रमेणबल्मीक
 शिरवाभिवर्धते क्रमेणविद्याविनयेनगृह्यते
 क्रमेणामोक्षतपसाभिगम्यते २१ दग्धदग्धपुन
 रपिपुनः काचनकांतिवरंघृष्टं घृष्टं पुनरपिपुनं घृष्टं
 श्रंदनंचाकुरंगं घृष्टं घृष्टं पुनरपिपुनः स्वादुना
 दग्धंप्रारागंतेपिप्रकृतिविद्युतिर्जायतेतज्जमाना २२

चा. ती. ३. दृष्टं हीरागफलं त्यजंति विहगाः शुक्रं शरः सापसा
पुष्पं पर्युषिष्यं त्यजंति पुष्पादुपधं कपी तं मृगाः
निद्रां प्रसूयं त्यजंति गरीश्वरः भयं नृपं मेवका
सर्वकार्यवशा जुनो भिरमते लोकस्य को नो बलवः
२३ कांता विधेया गं स्वजन्मद्वयं नंदरा मय शेषं कु
जनस्य सेवा दारिद्र्यभावादि मुख्या च मित्रविना
ग्नित्वापं च दहंति काया २४ का केशोर्चं युष्मदरे
च सत्यं स र्ये क्षांतिः स्त्रीयुक्ता मोषशान्तिः ह्रीर्विधे
यं पिपयं पत्न्या चिन्ता राजा मित्रं को न दृष्टं भ्रातृक २५
किं न विनितं नृपमेतं पराजितेन किं को किरस्य
हृतेन विना वसं किं कानरे सावदुःशस्त्रपरिण

हेरागकिंजीविनेन पुरुषेण निवृत्तेरा २६ धर्म
रतिभविनि किंवहुमि श्रुते श्रुती देदया भवति
किंवहुमिः प्रदाने शांतं मनो भवति किंवहुमि
श्रुते श्रुतिगम्यमास्तियदि किंविभवेवसारी
२७ कुलस्य शीलस्य गुरास्य चान्तरः स्वयंगु
रागवयः कथयन्ति पंडिता न प्रोभते न स्य हि
मैदु पादुरं स चामरं च विमोक्षता २८ सुतो
न्यागोप्या विदुषाऽपुलक्षरां धदस्मत्तल्लया भवाम
वति वरस्य रातिंगानतत्परायं न का तसौ रव्य
युवती जनानां २९ उदिनि तोषः पशुना पिष्ट
तहया श्रुतागं बहन्ति नोदिताः श्रुतं न मयुः

वा. नी.

४

हतिपंडितोत्तोजवः परेगवत्तानिफालाफिदु प्रयाः
३० मांथात्तामुमहीयानिः कृतयुगिलेका रभृत्ते
गमः सेतुर्येनमहोदधौ विराजितः वसुसेतुसाम्प्रां
तकाः अत्येचापियुधिधिद्विदप्रभृतयोषावदुवा
न भूयतेदेकेतापिसंगणनदसमन्तीमृचतय
यास्यती ३१ समीहितंयत्नलभा महवयंप्रभो
नक्षीयः एवलुकर्मरोगमम दिवाप्यलकोयदिता
वलावत्तेतदापराधः कथय्येमुमागलीनः ३२
वसापिनिहान्तगमांसमदादादुहितमनेकम्
राष्ट्रंरति तस्यसुखीनाव्यसनादिभूतभक्त्य
कर्मणिगसमाप्रति ३३ सप्रीतिविक्रमिपवमल

सिं

चदुर्वलास्तेष्वेकेस्तरोर्वतगजावलिनेभवन्ति
कंदैः फलेमृनिगरागदपयंतिकालंसन्तोय
एवपुरुषस्यपरंनिधानं ३४ यत्रापितत्रापिग
तामवन्तिहिंसामहीमंडलमंडनाय हानितुने
यांहिसरोवरावांगवेयांमदोलेः सहविप्रयोगः
३५ सिद्धमंत्रौयधंयमंरिहचिद्वचमेयुनं रुद्र
वृकुधित्तैवमतिमानप्रकाशयेत् ३६ निर्वि
वरागापिसर्परावर्तव्यामहतीफला विद्यंभ
वन्नुमाभवन्नुफटापोभयंकुरः ३७ प्राप्तव्य
मप्यलभन्तेमदुख्योदेवोपितमलचयितुवप्रा
वपा तस्मात्प्रशोचानविस्मयोमेवदसदीयं

चा. नी. नहितत्परेखां ३८ असंभाव्यं नवक्तव्यं प्रत्यक्षं यदि
 ५ दृश्यते कथावातरसंगीतात्तथैव तरिताशिला ३८
 शाखावातरसंगीतात्तथैव तरिताशिला ३८
 यः पुनस्तीर्थं तां भोधिप्राभावः प्रभुवो हरिः ४० मा
 तृकापितृकचैव यत्र कन्याप्रदीयते कुलपुत्रात्तसा
 नारीभक्तारमुगच्छति ४१ मातृकापितृकचैवाव
 कलते त्रुडुबलम् येत्यज्ञानिदुराचारात्तुष्ट्याच पुनरा
 गतः ४२ प्रमथामेनीयमननुरम्यारमुयाच
 ते पदेपदेच शुभमेधं ज्ञायते नान्प्रसंशयः ४३
 विशाखातातानमिथानि प्रसूतान्तातानि यावन् कुला
 नातानि वेरारिणामाना ताति चयाचकः ४४ सद्भावो

५:

भर्ता

मत्तस्तिवेष्यानां स्थिरतां तस्ति संपदाः विवेको नास्ति
 मूर्खाणां विनाशो नास्ति कर्मविशेषः ४५ मृत्यानि
 चेशरीराणि विभवो नैव शाश्वतः निन्यसंनिहितो
 मृत्युः कर्तव्यो धर्मसंग्रहः ४६ अनित्यस्य प्रा
 रस्य सर्वदोषमयस्य च दुर्गंधस्य कृतज्ञस्य च
 हंसाय च यो मित्रे ४७ गोशो नैव पिण्डो नैव रसो नैव
 विद्या नैव मयि नैव दिव्यं नैव कस्यानं नैव साध्यं वा ४८
 धवा हतः ४९ सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानं
 तरसुखं सुखदुःखमनुभवमात्रं सुकृतं परिबर्त
 ने ४९ अथवा प्राप्तराग वालसी ५० सर्वरागा
 भावः येन चान्नानि भक्तानि येन मृत्युः शरणाग

चा.मी.

६

ताः ५० मातायदिविद्यं दद्यान्पिता वित्रीयते स
तं राजा हरति सर्वस्वं कान्तत्र प्रतिवेदना ५२ नृणां
हं स्पृश्यते धर्मनिष्ठ रवर्ग हरागि परं नृतीर्थं पि
तृमातृभ्यो मदेवो केशवात्परः ५३ चोरो वाय
दिवा डाह्यं रात्रिं विन्दुः ईश्वरः मुनिश्चिका
लसं प्राप्नोति सौमित्रिः सगे संक्रमः ५४ उत्तमस्यापि
वृत्तास्थनी चोपि गुरुमागतः बालो वाप्यप्यवाव
हो सर्वस्याभ्यागतो गुरुः ५५ लज्जाद्वय हरं कालस्य
निधनं चित्तस्य संतापनं नीचे नीचतरं प्रमादजननं
शीलस्य विद्यं सत् शिल्पज्ञानविता नृत्तस्मृति
हर शोचस्य निनाशतमं घटोर्ध्वं स हस्तमार्गगणि

नैः को वा नृविद्यापि वेत् ५६ मद्यपानात्परं स्या
यं न भूतं न भविष्यति मद्यपानात्परं पुण्यं न
भूतं न भविष्यति ५७ उत्तमं सारं संधेयं विद्विषा
स्ति पराक्रमं यदुत्तमं स्यात्तिष्ठति तस्य देवा पिशा
कानि ५८ आयुः कर्मणि विनंच विद्यानि धनमेव
च पंचैतानि हि सज्जयन्ते गार्भस्थाने वेदे हिना ५९
चलाचला दूरीचला प्राणावलंजी चित्रयौवनं च
लाचला हि संसारं धर्मनिको हि निष्कृतः ६० नदी
प्रमदा रतास्ति नास्ति मूलं निरोधं घटं दुष्यति प्र
नोतास्ति उपदेशो हि दुर्लभः ६१ एकतः सर्वपाप
निमेषपापं वैकृते एकतः सर्वदोषानि प्रसूयते

६१

44

चा. नी. र्मः यतो धर्मस्ततो जयः ८६ नगरे वसन्ति देवाः ग्रामे व
 सन्ति मानवा ग्रामकले विद्याचाश्रममध्ये नुरा
 दसाः ८७ गोभिर्द्विर्विकीर्तयन्त हेमचा धधन्तस्म
 तं पशून् च धत्त मे वस्यान् विद्याभूमीन् च वासय ८८
 यदेव्यदेनातीर्ति त्राकुदेव्यदेव्यः जानौ जानौ
 नवाचारानपवाराणि मुखे मुखे ८९ अन्यथा वेदयां
 डित्यंशास्वंपडितमन्यथा अन्यथा तत्त्वदंशांते लो
 कांश्चैवाचान्यथा ९० किंच के किमु कः कयात्तफ
 लितं च वदस्व सतः अद जगि सम्यक् इति कुरु कुरु जी
 विनः ९१ न बुद्धिर्न सा विद्या विद्या बुद्धिर्गरीरसी
 बुद्धिरीन्द्रविनश्यति यथा तसिंहकारकाः ९२

विद्या मित्रं प्रवासि च भार्या मित्रं गृहे बुच व्याधि
 नस्यो मयं मित्रं धर्मो मित्रं मृतस्य च आयुधाना ९३
 धनु मयं मया सन्धानां च मादेनी यज्ञानां वासवृक्ष
 क्षुदेवानां च महेश्वरः ९४ पूर्वमेव विष्णुपादौ च
 गंगा स्नाने च दुर्लभं दुर्लभा विष्णोर्गोपी च दुर्लभा मया
 लीकया ९५ न त्वया सीता श्री कृष्णं सचवाचरे लोके
 यथा करोत्यमरस्य ९६ ज्ञानं ज्ञानं ज्ञानं ज्ञानं
 व्याघ्रसरोजमन्त्या ९७ किंच नापद
 को न च मयं च विविधमवस्य ९८ किंच नापद
 बाल्यो यो वने वनितास्य ९९ किंच नापद
 मूलं ज्ञात्मा मयः कश्चित् १०० स्त्री विनश्यति न

श्रीः

५२

天

कान्तगजेगजे साधनोतहिसर्वत्रचन्दनंनवनेवने १५
 रुषिःपरिःकृतान्तरिमिमादृष्टदेराकन्यका पितुःपरी
 दानाम्पदेषाचचौरागवाहाराः १६ विम्वंराजपु
 त्रेभ्यःपदिनेभ्यःसुभाविन अनृतंभूतकारेभ्यःस्त्रीभ्यः
 सिद्धेनकैत्रवं १७ तारिसंत्यसदाचौरानास्ति सत्यं
 वृषलीपानिः मद्यपासदुष्टानास्ति नृनेचत्तनयनाहि
 १८ जगत्पर्यरंयूतंमौक्तिकंशैलशोलिता श्रीवंवि
 नश्यतेयेनतस्माद्यूतंपरित्यजेत् १९ विवाहक
 होहानिकोपमानव्यभ्रमः पैशूतंमन्सरंशोकःसा
 न्नेष्टस्यबांधवाः २० कर्कशंशुःसहबाकंप्रहृष्टं
 वदित्तापरे कुर्वन्तिधूतकारस्यकरीशावादिक्धुव

auf

वा. नी.

११

१११ त्रिधियावर्तते तत्र यत्र हृतं प्रवर्तते न हृदो जाय
तेन त्रविधं ते यत्र छेदका ११२ सर्वे शोचं समं प्रीतिं
संयमं नियमं तप्यं प्रादिपुंयति वहिर्भुक्तिविटपाये
गना गृहे ११३ जननी जनको धाता पुत्रो भित्रस्तथैव
च न प्रीतिवत्तु भातस्य दारकार्यं स्ववत्तु भा ११४
पंचत्वं हृदये धूर्त्तयेरेण सहभा वति परं निवेद्योत्त
वापरमस्यायते यत्राः ११५ उर्मिमास हसंगात्त्येवं
जिमे सह संकथा असुखैः सह मित्रं च कुर्वन्ति भावा
सीदति ११६ गावो गंधेन पश्यन्ति वेदः पश्यन्ति ज्ञा
स्रगाः श्वैः पश्यन्ति राजन्यो च क्षत्रभ्यामिन्द्रो जम्
११७ अन्नान्नव्ययं कर्तव्यं त्रताप्यं फलहाप्रियः

वाहेः

आतुरः सर्वभक्षी च नरः पृथिवीं विनश्यति ११८ अन्त
शयति नीराजामूर्खो पुत्रो हि पंडितः तिथिनेन धनशा
मन्तरात्तन्मन्यते जगत् ११९ जीवन्ती पितृन्मृत्युं च
वध्नापुनः किल मारुतः दुरिही व्याधितो मूर्खः प्रवासी
नित्यमिदं कः १२० गतो शोकं न कर्तव्यं भविष्यते व
चिन्तयेत् वर्तमानेन कालेन वर्तयति विचक्षणाः
१२१ अनागतिविधाता च पश्यत्यसमं नित्यं ६५
वेत्ती सुरवमाद्यनेयं विद्वति भावि च १२२ धर्मा
यका ममो दारा गयस्य कोपिन विद्यते अनागतस्त
तस्यैव तस्य जन्मानि र्वर्षकम् १२३ यो वतं जरया ग
स्तशरीरं व्याधिपीडितं मृत्युराक्रम्यते माराणां तद्देहका

चा.नी.
१२

तत्तुगायते १२४ वसिभिर्मुखमाक्रांतं पलिंशैरंकि
नाशेरः गात्राणि प्रपद्यमाने नृसिंहात्तरुगायका
ने १२५ सुवर्णापुष्पित एष्टीविचित्र्यतिप्रयोजनाः
शूरशूरविषययस्तुजानातिसेवद १२६ सं
नोर्वात्रियुक्तव्यासदा १२७ त्रिपुत्रैव न कर्त
येत्तमेवा ध्यानेन १२८ एकतारप्रदातादेवो
गुरुगतिमिन्यने श्वाययेति १२९ मया चां डाहेयमि
जायते १२८ युगं ते चलति मेरुः कतपाने सप्तसगराः
साधवः प्रतिपन्नानां च वृत्तिमिदं च न १२९ बहु
नामपि सन्नानां समवायेऽपि दुर्जनः बर्धन्वाशयरा
मेघः तृणीरति धनैरापि १३० पृथिव्यां त्राणिरुत्तमाने

जलमवसृभा विनं १३१ जले तैलं खड्गे गुह्यपात्रे दानमन्त्रागा
सि प्राज्ञेशास्त्रं स्वयानि विस्तारं वलुशक्तिषु १३२
यस्य चित्तं द्वीभूतं कृपया सर्वजंतुषु यस्य ज्ञानं च मो
क्षं च किं जयं भक्त्यवशां १३३ इन्द्रियाणां जले प्रेरणं च
एति पंडितः सत्यं वा दोषं विदुः तदा दाता भवति वातु वा
१३४ चापत्वाद्योत्पत्ता कोपमस्वयं मुन्यमत्सरं ब्राह्म
णां च प्रतिपत्तिं च १३५ वाग्वा दम्यं स
बंधं परोक्षे दश दशति सुदिनो विपुलां प्रीतिं त्रीणि त
त्रतकारयेत् १३६ वर्जयेत्तनुं दसवा संव्रति येषु १३७
वदप्रति विवादं सह मित्रेण हस्तः परिवर्जयेत् १३८

वा. नी.
१३

परवादेपरस्त्वेचपरहासंपपरस्त्रियः परवेशमतिवा।
स्त्वेतकुर्वन्निष्कदाचन १३८ गोप्योकी धनवापीच
अग्रवाह्वीजसंगुष्टि चत्वारोद्गावसीदंतिपंचमो।
ग्रामयाज्ञकः १३९ न्यजेदुज्जिनसंसर्गभोजसाधु
समागमं कुरुपुरायमहारात्रस्तुरनित्यमनित्य
ते १४० मुक्तादीरापुनर्वित्तपुनर्मित्रपुनःसुतं पुन
रत्नप्रधानत्वंशरीरंकपुनःपुनः १४१ दानेनपाप्म
शौर्यचक्षितानेवितयेतये विस्मयेमाहिकर्तव्यो
वक्ररत्नावसंधरा १४२ हरास्त्रोनापिहृरास्त्रयो
वेमनोसिक्तनि हृदयेवर्तनेयेनसमीपस्थोहिह
रतः १४३ अग्निरापासियोभूरवीः सर्वा राजकुला

निच नित्यंयत्नेनसेव्यनित्यघः प्राराह राशि यद्
१४४ मान्दवन्तारदाराराशि यद्द्वारागिलोयु
वत् आत्मवत्सर्वभूतानियः पशूयानिसंपडितः
१४५ आलस्यचकुत्तोमात्यतिमान्त्पुस्यकुतोय
शः यजोराहितदेवस्यजीवितात्मररावरे १४६
अथमाधनामिच्छन्ति धनंमानंनचमध्यमा उन्न
मा मानमिच्छन्तिमानोपिमहतां धनं १४७ आ
त्मापराधवदस्त्वफलात्मेतानिदेहितां दारिद्र
शोराहुः रवानिधनानिव्यसन्नानिच १४८ गृहे
व्यप्योनिवर्तनेशमपानादपिवांधवा शरीरंतीर्थ
मादायपुरायपापैः समातः १४९ धर्मस्यानेशम

चा.नी.
१४

इत्यनेन च योमीनां याविधिभिर्विदुः यदि सा निर्मला
बुद्धिको नमो नमो नमो १५० इत्यत्र परितापस्य
बुद्धिर्भवति तादृशी तादृशी यदि रूपा मृकः
स्य तस्या फलो भवेत् १५१ आत्मानं भावयेन्मन्य
मानेन विनयेन च न पुनः प्रियमाशास्य पश्चात्ता
मभविष्यति १५२ उपदेशो हि मरुत्वाशास्य कोपाय
वशांतये पयः पतन्मुजंगा नाकवल विषवद्भनं
१५३ इराधात परिश्रान्त एष न गृहमागतं अनभ्य
सुषुप्तो भुङ्क्ते सोपि चांडाल उच्यते मूर्खश्चिच्छोप
दुष्टं न दुष्टं मूर्खी मरणात्तत्र दिव्यतां संश्रयं गेन
पादुनिना प्रवसीदति १५४ दुर्जनः परितो विद्यते

१५४

पालंकारिणो यदि मारिणा भूयितः स र्य किमसौ
नमयंकरः १५६ शकटं पंच हस्तेन दश हस्तेन वा
जिनः हस्ती हस्त मरुत्वेरादेशान्त्यागेन दुर्जनः
१५७ चंदनादापि संभूनादहत्वेव हुताशनः व
शिष्टः कुलजान्तापियः खलू खलु एव च १५८
दुर्जना प्रियवादी च ये च विप्रवासकारणा मधुर्वस
निजिह्वाग्रे हृदये च हला हल १५९ यस्य क्षेत्रे नदी
देवता भार्या च परसंगता खलानां कंटकानां च हि
विद्या हि प्रनिर्दिष्टा १६० आन्तरे व्यसने प्राप्ते दुर्भित्ति
शत्रुविग्रहे राजद्वारे शम शाने च यस्तिष्ठति स बाधवा
१६१ दुष्टा भार्या शठ मित्रं भृत्यो नरदो यका सम

क्रिः

वा. नी. १५ येहे वासो मृत्युरेव तसंशयः १६२ अविनीतो मृत्यु
 जनो नृपातिरदायि शठानि मित्राणि अविनयवती
 च भार्या मस्तकश्रुलातिचत्वारि १६३ अनुचित्क
 मरिभो सुजनविरोधो वलीयसास्यद्वा प्रमदाजत
 विश्वा सोमृत्युद्वाराणि चत्वारि १६४ अनृतं सा
 हसं मया मूरुक्त्वमति लोभना अशौचं तिदयत्वं च
 स्त्रीणां दोषास्त्रिधा वजाः १६५ चर्मखंडं विधा मी
 म्रुषानो ज्ञारवासितं नत्रमूढाक्षयं यानि प्रारो र
 पिष्टं ते रपि १६६ स्त्रीणां द्विगुणमाहारो लज्जानासा
 चतुर्गुणा यदुगुरो गव्यवसायश्च कामं चाष्टगुणं
 स्मृतम् १६७ नदीपातयत्ते कुलं न च पानयत्ते कुलं

नारीणां चतुर्दीक्षां च कुचं च दलिन गगतिः १६८
 कुपात्रे रमते नारी गिरौ वयं मीमाधवः न चिमा १
 अचने लक्ष्मी प्राप्नोष्ये वा निहृतः १६८ न विश्व
 सेतुः कस्मिन् संप्रत्यखद्वपाणिना विम्वसेत् न गयका
 चपला चिन्ता स्त्री चरित्रं न विम्वसेत् १७० कवयः
 किं न कुर्वन्ति किं न जानन्ति योगिनः मयपाः किं न
 जल्पन्ति किं न कुर्वन्ति योयितः १७१ अप्रसक्तं मे
 यवागजितं च स्त्रीणां चरित्रं भाविन व्यक्ता च अवय
 रोन्वा प्राप्तिवयरो च देवान् जानाति कुलो मनुष्यः
 १७२ नराणां सममित्रत्वं न संपातिर्वियः कचि
 न न कुलं निर्मलं न त्रस्वी जनो यत्र गायते १७३ न

चा.नी. लंति सार्द्धमन्येन यशस्यं न्यन्यं सविभ्रमाः हृद
 १६ ये चित्तसन्त्यन्यप्रियः कानामयो धितः १७४ ना
 नृत्तना विषयं किंचित् एका मुक्ता नितं विनी सैवाम्
 तलना रक्ता विरक्ता विषयवलरी १७५ राजा हरति
 सर्वस्वप्रासादाय विरागता आहारा विषयसंमर्त्तिक
 कृत्वा रवतु विषयः १७६ विरक्ता प्रासादसिंह धनहा
 नि पराभवं करोति सर्वमप्येव वशा नारी नन्दुर्जनः
 १७७ प्रभूतमलगंधेन प्रवत्ता मूलशोणितं कुण्ठाध
 विहृतेन वप्रागितां धीकृतं जगत् १७८ दर्शनात्
 हृते चित्तं स्पर्शनात् हृते बलं संभोगात् हृते वी
 र्यनाभी प्रत्यक्षरात्सी १७९ होचक्षुः साधनैव

अथौ ध्यानसमाविधौ निर्विचारं भजं नो विधो वि
 तस्तेन कारयेत् १८० प्राणा वैरी पिता शत्रुर्बली
 येन न चादिनः समा मध्येन शोभंते हंससंघे वको
 यथा १८१ लाडयेत्यं च वर्याणि दश वर्षाणि ताड
 येत् प्राप्ते वोडशमे वर्षे पुत्रं मित्रं वदाचरेत् १८२
 लाडनात् बहवो दोषान्ता पुत्रान् बहवो पुत्राः तस्मा
 न्पुत्रं चाशिव्य च ताडयेत् च लाडयेत् पठिपुत्रकुमा १८३
 रस्य च यथोभारवाहकः पठेत् स्तुत्यते लोके पठ
 पुत्रं दिते दिते १८४ तावद्भयस्य भेतव्यं यावद्भयसमा
 गमं आगतं न भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमशंकितैः १८५
 मित्रद्रोहिण्यस्तस्यैव विश्वासमघानकः ते

चा. नी. नरनरकं पांनियावच्चंद्रोदिवकरः १८६ अणुत्र
 १९ स्वगतिर्गतिस्त्वर्गो नैव च नैव च तस्मात्पुत्रमुखं
 दृष्ट्वा स्वर्गं वांश्चेति मानवाः १८७ काचिनस्वर्गो रित्
 रातीनारीकुचविजायायते सती मध्यमाभाक्चक्रा
 चित्सर्वत्र विविधा स्त्रिया १८८ लक्ष्मीलक्ष्मणा
 नेचजानिहोना सत्त्वती कृपात्रैरमते नारीगिरौ
 वर्धन्ति माधवः १८९ नाराणां नापितो धूर्तः पादौ
 गांश्चैव वायसः दक्षिणांश्च प्रुंगलस्यात् प्रेतप
 हतपत्विनां १९० किं करोति नरः प्राज्ञः प्रेर्यमाण
 स्वकर्मभिः प्रागेवाहिमनुष्याणां वाङ्मनः कर्मजु
 सारिणी १९१ ब्रह्महासराहाभिषेकाकोत्तल

या पुत्रेन कल्पंते ब्रह्महा मुद्दिः सराहार्नेव मुद्दि
 ति १९२ गीत शास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीम
 तां व्यसनेन हि मूरवाराणां निद्रया कलहेन वा १
 १९३ गां पर्वगीतसंपुत्तनां बलभारती कथा
 इष्टाभार्या प्रियं मित्रं नृपवाराणि दिने दिने १९४
 किं करोमि नरः प्राज्ञः नृपवत् नृपमुद्दिनः देवो
 यस्य परलान्वेषी करोति विफलाग्निधौ १९५
 ने पुत्रा ने पितृभक्ता सपिता पुत्रयोश्चकः तन्मि
 त्रे यस्य विष्णोस्त्वदेशो यस्य जीवति १९६ तु
 त्याप्यं तुल्यसामर्थ्यममर्त्यव्यवसायितं अर्ध
 राज्याहारभृत्ययो न हन्यात्सहृन्ते १९७ मु

चा. नी. खं पद्मदलाकारं वाचस्चंदनशीगलं हृदयंकर्तुं सं
 १८ युक्तं त्रिविधं धूर्तलक्षणां १८८ नकारैर्विद्यते दे
 वापाद्या रोगतत्त्वमयं भावेषु विद्यते देवो न स्मा
 द्भावो हिकारणां १८९ दुर्वलानामनाया नां वा
 लवृद्धनपास्विनां अन्त्याय परिभूतानां सर्वेषां पार्थिव
 वोगान्ति २०० संगीफलानियन्त्राणीत्यजहं सत्पुत्रमाः
 स्पष्टं यथा सुशोभंते सिंहासत्पुरुषा गजाः २०१
 राजानि भवधूविप्रानियोगी मंत्रिरास्तथा स्या
 न्प्रधानशोभंते दंतकेशमन्त्रवतः २०२ स्या
 न्त्वागं करिष्यान्ते सिंहासत्पुरुषा गजाः तत्रैव
 नियंत्यां निकाकाः कापुरुषा मृगाः २०३ पुष्पे

रयितया इव्यं किंपुनर्निशितैः शिरेः युद्धे किं
 यसंदेहो प्रधानपुरुषस्तथा २०४ त्रिनेत्रलभ
 तेलक्ष्मीमृते चैव सारागताः क्षणाविधुसिनीका
 याकाचिन्तामरगोरगो २०५ कृतेप्रतिकृतंकुर्या
 त्कृत्यनेप्रतिहन्त्यतां तस्यदोषं न पृथगामि
 दृष्ट्वा दोषं समाचरेत् २०६ प्रयत्नमासक्तियो
 द्वावालाकं नररागादधिः प्रभातमैशुनानेद्रा
 षडेनेवलनाशन २०७ सारासंबंधितः सर्वपुत्रदा
 रपुस्तथा क्षणाक्षयेत्ययं यानिकामन्त्रप्रतिवेद
 ना २०८ संसारकटुवृक्षस्य हृदये फले मृत्नोपमो
 सभाधितस्मात्त्वादसंगमिः स्वजने मृते २०९ म

या. नी. दातापुत्रव्यागागस्कननं न्यजगच्छति दातारं क
 १६ परांमन्येष्टतोप्यर्थनमुंचनि २१. आज्ञाभंगो
 तरेद्वाराणां विप्राराणां मानरवेडना एष्यकुशय्या
 चतारीराणां अशस्त्रवधउच्यते २११. विद्वानेव हि
 ज्ञानाग्निविद्धुर्न परिभ्रम नहिविद्याद्विज्ञानानि
 गुर्वप्रसववेदनां २१२ धनधान्यप्रयोगेषु विद्या
 संग्रहोऽयुच आहारव्यवहारेषु न्यक्तलज्जः सखी
 भवेत् २१३ यस्य तास्तिस्वयंप्रज्ञाशास्त्रं तस्य करो
 त्किं लोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणाः किं करिष्य
 त् २१४ वरंहालाहलं पीनसद्यः प्राणाहरविषं न
 नुवरं दद्याद्यस्य भ्रूभंगकुटिलं मुखं २१५ सर्वनाशे

समुत्पन्नं त्र्यजतिपंडितः अर्द्धनकुलतेकाव्यं
 सर्वनाशो हि दुस्तरः २१६ निद्रा चैव कुलस्तेषां येन
 रात्र्याधिपीडिताः अविधेयकालत्रासाद्ये चान्य
 क्तेन वेरिराग २१७ बहुरागाभिघने मंत्रः चतुः करार
 स्तु धार्यते चिकरीत्येव मंत्रस्य ब्रह्मायुतं नगर
 छति २१८ पारुषापा रितिव्याजो निगुरोऽपि गु
 रानि भवेत् शक्रोऽपि लघुताया निस्वयं प्रख्यापि
 नेगुरोः २१९ मितं दद्यात्पितृमातामितं भ्राता मि
 तं पुत्रः अमिति स्य च दाना रंभत्तरिकानपूजयेत् २
 २० न विश्वसेत्कुमित्रस्य मित्रस्यापि न विश्वसेत्
 न कदाचित्कुपितो मित्रसर्वगुत्थं प्रकाशयेत् २२१

चा.नी.
२०

परोक्षकार्यहंतारं प्रत्यक्षो प्रियवादिनं वदुयेनाह ॥
शमित्रविषकुंभं ययो मुखं २२२ नाहं काको महा
राजसंगो हाविमलेजले नमिचसंग प्रसंगेन मन्त्रपुरे
वनसंशयः २२३ उपानहमुखमंगो पिडुरत्तमा
पिडुर्जनः उपकारी गृहीतेन शत्रूणां सन्मुखं
त २२४ स्वपुष्टतयो मित्त्रं पुनः संधानामि धर्मा
यथा स्फुरन्त्युगृह्णाति गर्भं मधुवत्तरीयथा
२२५ दुर्जनः प्रियवादी चचेतो विष्वासकररा
मपुंसानि जिह्वाग्रहृदि हलाह हाविषं २२६ श
स्त्रशास्त्रहाथि विधाः प्रत्ययोगेन जीविनं सृष्ट
हमपि कृतव्यंकुसुसर्पमुखं यथा २२७ क

लं=

विधि विधा धन श्रेयसगरी प्रपद्य मयौ वरं सुहृदमपि
कृतव्यंकुसुसर्पमुखं यथा २२८ प्रपद्य मे हनि
चांडालो द्वितीये ब्रह्मघातिनी तृतीये राजकी
नेयाह चतुर्थे हनि मध्यानि २२९ यावत्पुराया
दये पुंसं यावत्सर्वे पीकिकराः पुनयये देवसं
जान्ते यो धवास्ते विविधियाः २३० कमानि दहती
वृद्धि सरवाभवानि मारुतः स एव दीयता शायक
यकस्यासि शिष्टं २३१ गुरुरग्निदिजानीना
वरागतां ब्राह्मणां गुरुः यतिरेव गुरुस्त्रीरगा
सर्वस्य भागजो गुरुः २३२ तस्य शोनाधिका
रीत्यना कामी मनुजप्रियः मादग्धं च प्रिये वृत्तं

वा. नी. स्फुटवक्तानवंचकः २३३ आलस्योऽहनाविद्या
 २२ परहापहतास्त्रियाः मंदबीजं हनंते न हंतं सैन्यं
 ननायक २३४ अभ्यासात्तवधनिःविद्याकुल
 शीलेन धारयति मुखयोगमित्राणि धारयति क्रोध
 सांतो विधारयति २३५ चित्तेन धारयति धर्मं वि
 धायो मेवरत्ने मदनं रत्ने रूपं जलं शीलेन
 रत्ने २३६ नाशने कुर्वन्निद्रानकामी नस्त्रियं
 त्यजेत् न च त्वत्तैर्यतिवर्गिर्नर्मद्येन नृणां त्यजे
 त् २३७ साध्यं नारमेत्प्रसक्तं कार्यं नैव कारये
 त् अमृतं नैव जल्पेत् अभक्ष्यं नैव भक्षयेत् २३८
 सत्यं नैव वेदाकं वस्त्रं नैव जल्पेत् प्रद्राष्ट

नैव देहं मम तः पूजं समाचरेत् २३९ दृष्ट्या दृष्टि
 समुद्रं दृष्ट्या दृष्ट्या भोजनं दृष्ट्या दानं घनाद्यं
 च दृष्ट्या दीपं दिवा पिवा २४० कुमित्रेनास्ति वि
 श्वासो बुभुक्षया च कुतः सुखं कृपात्रेतास्ति नि
 दं नैव कुतः नमस्ति जीविनं २४१ विपराजाग्निं
 सर्पायागुदं दृष्ट्या दानं नैव दानं शस्त्रं ह
 स्ताग्निं विष्ठासे नैव वकारयेत् २४२ अधमाद्य
 नमिच्छन्ति मानमिच्छन्ति सर्वकः उन्नमामान
 मिच्छन्ति मानोयि महतां धनं २४३ उधमं कृतं
 तेजो हृदिवः सर्वत्र कारणां समुद्रं च नालो भू
 रिलक्ष्मी हरो विषं २४४ सर्वदनेषु या विद्या सर्व

का. नी.
२२

दत्तेषु यद्गुणं पूर्वदत्तेषु याकृत्याश्रयेति दृष्टिनिष्ठ
ति २४५ इति तच्च मनः सर्वदास्य संपद्यते सरव
देवाय न जगत्सर्वं तस्मात्सुताय माचरेत् २४६ यथा
धेनुसहस्रेषु वक्तुं धावन्ति मातरं तथा पूर्वकृतं क
र्म कर्तारं महगच्छति २४७ अथ यथा विभावानां
भवंति सर्वं तस्मात् नृणां मन्त्रैरस्य भूतानि च समुद्रा
य नं हरेत् २४८ परो देवताः सर्वं रागा प्रत्यक्षं दे
वताः प्रसादं च प्रकोपं च प्रत्यक्षं दृश्यते फलं २४९
मुनेरपि वत्सस्य प्रसन्नानि कर्माणि कुर्वन्तः उत्पद्य
न्ते त्रयः पुंसामित्रो दासीनि पुत्रवृः २५० श्रेयांसि
बहुविद्यानि भवन्ति महतामपि आश्रयेति प्रवृत्ता

तां कोपयन्ति च त्रायकाः २५१ उभाभ्यां गतिरेकै
व गमस्य च रिरास्य च हसन्ति धारयेद्गमं रुदन्ति
प्रतिमुच्यन्ति २५२ जीवन्ते वा विपक्वा गच्छन्त्या
हं हरिभोजनान् गच्छायां पिंडदानं ह्यग्निभिः पु
त्रस्य पुत्रा २५३ इति दादिसाययुक्तानां प्रांकि
नाहं पश्येत् पश्यतां भूकृता गमन्तं न भू
तयः २५४ अजरा मरवन्तः प्राज्ञा विद्यामप्यंगि चिन्तय
न्तः हीन इव के शोयुः स्युः तदा धर्ममाचरेत् २५५
किंकलेन विशालेन विद्याहीनेन देहिनां विद्यावान्
इत्यनेन लोकेने विद्यापरिभूयते २५६ रूपयो वत्सं
यन्ना विशालकुलसंभवः विद्याहीनेन शोभते निर्गंधा

नी. शा.
२३

श्वकिंशुका २५७ धनहीनो नहीनस्तु धनवान् निर्मलं
कुलं विद्याहीनोपयः कश्चित्सहीनः सर्ववस्तुषु २५८
कथयन्ति प्रयाचन्ति भिक्षाहारो गृहेषु च संघास्ति
तत्प्रदानं यच्च दत्तफलमीदृशं २५९ परप्राप्तो मित्रं
प्राप्तात् सर्वं रक्षति न तवः नरप्राप्तो पश्य २६० एको
मृत्योर्न ह २६० उत्पद्यते विपद्यते मदिधा सुदुर्जित
वः पराध्वं धकक्षारणात्तादृशा वदुवाकुरः २६१
दरिद्री दीयते दानं समृद्धा नाकदाचन व्याधितस्यो
वंधयश्च न व्याधितस्य च मोक्षं च २६२ अग्निं कुं
भसमानाग्नीष्टुत कुंभसमो नरः उभयोरपि संयोगः
कस्यति स्वसत्तनरः २६३ अंकमाकृत्य गुप्तस्य हन्ति

कानामप्यौरुयं विष्वासप्रतियन्नानां वंचने प्रविजु
स्मिताः २६४ यस्य नास्ति प्रज्ञाशास्त्रं तस्य कोति स्वयं
किं सोचनाभ्यां विहीनस्य दर्पणाः किं करिष्यति
२६५ सर्वस्य परिहर्तव्यो प्रत्यक्षो हि पदः पशुः
विद्यते प्राक् शल्पेन मृदुः कंटको यथा २६६
सद्भावेन लिख्यन्ति देवाः सन्तु सभादिजाः शम्भो
दातयानो न वाकदाते वपंडितः २६७ संगः सर्वात्मा
नान्याज्यः स चेत्पुनः न शक्यते ससद्भिः सह कर्तुं
व्योमं नः संगस्य भेषजं २६८ समागुप्तं कुंभस्य सु
जितः किं करिष्यति अरुरो यत्ति नो वकिं स्वयमेवो
पश्याम्यति न संमृतेति क्रांतिमानुशोभति पंडिताः

नी. शा. सर्वार्थसाधनं २८२ पुस्तकपरया धीमताधीनं
 २५ मुक्तसन्निधौ कृत्तरेहि इदं सर्वं गारुभं इव स्त्रियः
 २८३ सिद्धसारसाधोर्वेद्यः कातत्रमनुयां डितः
 यो गच्छितं च उवां डितत्रयः पुंसां विडुं वना २८४ अ
 द्राक्षीयादिस्थातां प्रज्ञया किं प्रयोजनं तावेव यदि
 न स्यातां प्रज्ञा किं प्रयोजनं २८५ बहुवाराहियं
 डित्यं क्रयत्री न च मेप्युनं भोजनं च पराधीनं त्र
 यः पुंसां विडुं वना २८६ रसावराजरागात्र्या
 धातुर्वादिह रिद्धा योगितो विषयासक्तत्रयः
 पुंसां विडुं वना २८७ सती प्राप्ता धनी प्राप्ता क्रो
 धेन सा विनश्यति क्षमायां कुरुते कार्यं क्रोधेन

तद्विनश्यति २८८ असंतुष्टादिजानन्त्यासंतुष्टा
 चेव पार्थिवः सलज्जागरिका न स्यान्निर्जचकुल
 स्त्रियः २८९ सर्वत्र सचयो धीराः स्वकर्मवत्
 गर्विताः किं पार्थिवः सलज्जागारोः सर्वत्र शंकिताः
 २९० माहारेचतयेत्प्रातः कर्ममेकं हि चिन्तये
 न आहारे च मनुष्याणां सत्ता सहजायते
 २९१ इति श्रीनिगमिश्वरसमाभिर श्रीरस्तु

१ तिष्ठीतीतिशास्त्रं समाप्तम् ॥ १६ ॥
 जादामोदस्व ॥ १६ ॥
 ४१५ ॥ १६ ॥
 १६ ॥ १६ ॥
 १६ ॥ १६ ॥
 १६ ॥ १६ ॥
 १६ ॥ १६ ॥
 १६ ॥ १६ ॥